Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 106. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 10-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 10, 1977 No. 106. VOL. LXXXIV.

СЕНАТОР ДОЛ ЗАКИДАЄ БРЕЖНЄВУ ШИКАНИ ПРОТИ УКРАЇНСЬКИХ ДИСИДЕНТІВ, ЗАКЛИКАЄ ДО ВИКОНАННЯ ГЕЛЬСІНКСЬКИХ ПОСТАНОВ. УНСОЮЗ ПРИГАДУЄ НЕОБХІДНІСТЬ МАСОВОЇ УЧАСТИ В АКЦІЇ ОБОРОНИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Вашінгтон. — Сенатор Боб Дол, один із 28-ох американських сенаторів, які раніше звернулися листовно до Леоніда Брежнєва в обороні Миколи Руденка і Олексія Тихого, членів Київської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод, повторив свій протест проти шиканів українських дисидентів в черговому особистому листі до Л. Брежнєва.

Головною причиною листа сен. Дола до Брежнєва, датованого 3-го травня, був арешт ще двох членів Київської Групи, Миколи Матусевича і Мирослава Мариновича.

,,Ці чотири арешти — заявив сен. Дол в листі до Брежнєва — вказують на виникнення в Совєтському Союзі політики збільшених шиканів проти українських дисидентів".

Сен. Дол в дальшому пригадує Л. Брежнєву про його власну заяву під час підписання Гельсінкського акту в серпні 1975-го року та цитує речення, в якому Брежнєв сказав, що Совєтський Союз переводитиме в життя поодинокі провізії Гельсінкських угод та сподіється, що й інші країни будуть додержуватися їх.

,,Я закликаю вас — сказав сен. Дол дбайливо взяти до уваги дії вашого уряду у світлі вашого первісного зобов'язання. З уваги на це, що ми віддалені всього кілька тижнів від Београдської конференції, я надіюся, що ваші поступки будуть справедливі". Сен. Дол закінчив свого листа вимогою негайної відповіді.

Як відомо, сен. Дол є одним із 15-ох членів спеціяльної комісії для слідкування за порушенням Гельсінкських угод.

Його асистентом в цій ділянці є д-р мирон Куропась, колишній асистент президента Форда для етнічних справ.

Фотостатична копія листа сенатора Боба Дола надрукована на 3-ій сторінці в цьому числі ,,Свободи". Як з попередніх повідомлень відомо, Екзекутивний Комітет УНСоюзу, користаючи з деяких додаткових можливостей у Вашінгтоні, вирішив підсилити своїм авторитетом та відповідною активністю ведені акції в обороні українських політв'язнів з уваги на недалеку Београдську конференцію, яка включатиме також розгляд виконання Гельсінкських угод щодо людських прав. У зв'язку з цим Екзекутивний Комітет УНС вже звернувся і знову пригадує всім своїм Окружним Комітетам, Відділам та найширшим колам свого членства, щоб вони:

1. Масово висилали листи, телеграми чи кликали телефоном сенаторів зі своїх стейтів та конґресмена своєї округи, закликаючи їх піддержати кожну акцію в обороні українських політв'язнів взагалі і заарештованих недавно голову і членів київської Української Громадської Групи за виконання гельсінкських угод Миколу Руденка, Олексія Тихого, Миколу Матусевича і Мирослава Мариновича. В цій акції оборони інші законодавці могли б піти за прикладом сенатора Дола.

2. Кому це тільки можливо, повинен особисто взяти участь у запланованих на 17 і 18-го травня акції індивідуальних і групових відвідин та зустрічей із законодавцями та спільній вечері з ними у Вашінґтоні 18-го травня. Головний Екзекутивний Комітет УНС закликає свої Окружні Комітети, Відділи та членів, щоб вони, в межах своїх можливостей, прибули на ці дні, зокрема 18-го травня, до столиці. Прибувши до Вашінґтону, вони можуть одержати потрібні їм інформації щодо побуту та участи в запланованих імпрезах, телефонуючи до д-ра Мирона Куропася на такі числа: (202) 224-8953 або (301) 587-8460, як також до п. Євгена Іванціва на число: (202) 362-3658. Студенти і молодь можуть телефоном на це останнє число одержати також інформації щодо нічлігу та побуту в Вашінґтоні.

Було б добре негайно сконтактуватись з місцевими бюрами сенаторів та конґресмена і старатися замовити собі з ними зустріч в цих днях, 17 чи 18-го травня, у Вашінґтоні. В тих бюрах можна також довідатись і впевнитися в якому будинку у Вашінґтоні Ваші сенатори та конґресмени мають свої бюра та яке число їхнього бюра.

Для інформації зацікавлених, список всіх сенаторів був надрукований в ,,Свободі" з 5-го травня та в останньому виданні англомовного ,,Українського Тижневика". Інформації про конґресмена своєї округи кожний може одержати в місцевій телефонічній центральці.

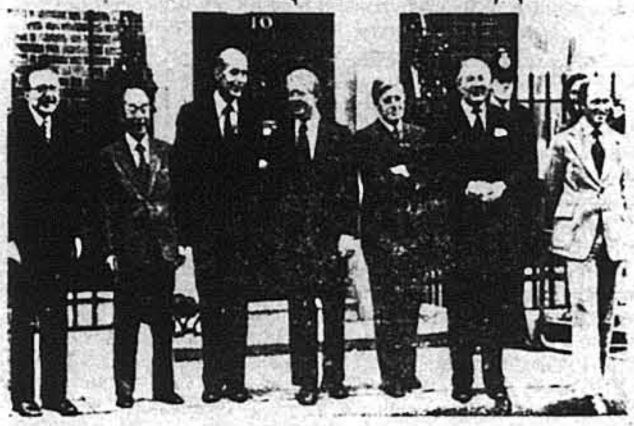
Головний Екзекутивний Комітет УНС, закликаючи до масової участи в цих акціях, в своєму заклику пригадував:

Наші брати і сестри в Україні жертвують усім: своєю волею і навіть життям, щоб обороняти свої топтані ворогом-окупантом людські і національні права. Пожертвуймо і ми бодай цим малим нашим трудом і коштом на їх оборону!

Сен. Боб Дол

ПРЕДСТАВНИКИ СІМОХ ІНДУСТРІЯЛЬНИХ КРАЇН ЗАХОДУ ЗАКІНЧИЛИ СВОЮ КОНФЕРЕНЦІЮ В ЛОНДОНІ

Учасники вершинної економічної конференції в Лондоні. На фото (зліва): італійський прем'єр Джіюліо Андреотті, японський прем'єр Такео Фукуда, президент Франції Валері Жіскард д'Естен, президент ЗСА Джіммі Картер, канцлер Західньої Німеччини Гельмут Шмідт, прем'єр Брітанії Джеймс Каллаген та прем'єр Канади П'єр Елліот Трудо.

Лондон. — Лідери сімох індустріяльних країн Заходу — З'єднаних Стейтів Америки, Західньої Німеччини, Японії, Великобританії, Франції, Канади й Італії закінчили тут успішно в неділю, 8-го травня ц. р., свою економічну конференцію і висловили надію, що у висліді тісної економічної співпраці, яка має наступити в недалекому майбутньому, можна буде перебороти тимчасові господарські трудноші поодиноких країн, зокрема поширене на Заході безробіття і вирівняння платничих бюджетів, які дещо захитались у зв'язку з кризою енергетики, пов'язаної з ранішим арабським ембарґом на нафту. Учасники також заявили, що після поліпшення економічної ситуації в їхніх країнах, вони звертатимуть пильну увагу на таке ж поліпшення в інших, бідніших частинах світу. При тому у кількох групових й індивідуальних зустрічах лідери вільного світу полагодили багато інших політичних справ, ба навіть непорозумінь, які існували раніше, і привернули дові'ря одні до одних, як також визначили шляхи, якими вони маршуватимуть в будучому для досягнення спільних цілей. Вони однак не змогли полагодити справи припинення продукції і поширення шляхом продажу атомових реактів, проти чого веде постійну кампанію президент Джіммі Картер, і передали цю справу на розгляд окремим комісіям, які в майбутньому запропонують якусь розв'язку тієї нелегкої справи головам держав. Крім того, лідери сімох індустріяльних держав зобов'язалися не підносити тарифи на імпорт і експорт товарів до заприязнених країн; створити мультибільйоновий фонд при Міжнародному монетарному банку для допомоги індустріяльним і менш розвиненим індустріяльно країнам; відкинули і засудили перекупство великих компаній в торгівлі і рішили створити можливості для якнайширшого затруднення молодих людей в індустріяльних країнах. Пропозицію президента Картера про припинення продажу атомової технології, з допомогою якої можна продукувати зброю, відхилено, бо проти тієї пропозиції голосували зокрема Західня Німеччина, Японія, Британія і Канада.

Лідери сімох держав стрінулись також з кількома сотнями кореспондентів з цілого світу, на якій з довшою промовою про перебіг конференції виступив прем'єр-міністер Великої Британії Джеймс Каллаген.

Світова преса в загальному живо цікавилась перебігом конференції і висловила вдоволення з її перебігу. Тільки контрольовані совєтами газети, включно з ,,Правдою'' і офіційною совєтською пресовою агенцією ТАСС, заявили, що лондонська конференція лідерів західних держав була ,,зборищем капіталістів'', які намагалися розв'язати існуючу в них економічну кризу. Газета ,,Сельская Жизнь'' заявила, що капіталісти ,,не закривають факту, що вони шукають розв'язки економічної депресії, яка заіснувала у їхній системі''. ,,Правда'' висловлює своїх власних думок про конференцію, але, цитуючи деякі висловлювання британської преси, не скриває свого скептицизму щодо перебігу лондонських нарад.

Ассад і Картер стрічаються в Женеві

Женева, Швайцарія. — В неділю по полудні до Женеви прибув президент Сирії Гафез ель Ассад з великою 50-членною делеґацією для зустрічі і розмов з президентом ЗСА Джіммі Картером. Перша зустріч між обидвома президентами мала відбутися в понеділок, 9-го травня ц. р. Ассад надіється, що його зустріч з Картером буде корисною і успішною та що вона спричиниться до полагодження проблеми Близького Сходу і розв'язки палестинської проблеми. Однак Ассад заявив, що Сирія не думає полагоджувати справу Палестини коштом власної території. Виступаючи на летовищі в Женеві, Ассад висловив надію, що президент Картер приспішить пляновану раніше Женевську конференцію, на яку покладають великі надії арабські країни, а в першу чергу палестинці, які ще й досі живуть у розсіянні по різних країнах. Після розмов з президентом Картером, Ассад відвідає столицю Швайцарії Берн і відбуде там розмови із швайцарськими офіційними речниками. Також президент Картер зустрінеться на короткій розмові з президентом Швайцарії Куртом Фуґлером та міністром закордонних справ П'єром Ґрабером.

ЗАПОВІДАЮТЬ ВИДОБУТКИ РЕШТКИ ,,ТИТАНІКА''

Буенос Айрес. (М.Д.) — Каблеграми з Европи подають, що Німеччина плянує перевести акцію видобуття рештків затопленого пасажирного корабля ,,Титанік'', який затопився в наслідок зудару з ледовиком на північнім Атлантійськім океані.

Катастрофа ця сталася 14 квітня 1912 року і припускається, що затоплені скарби ,,Титаніка" находяться на дні океану, що має 3,500 метрів глибини, але їх вартість виносить приблизно 200 мільйонів долярів.

Серґей А. Боґомолов — перший амбасадор СССР в Еспанії

Мадрід. — Перший совєтський амбасадор СССР до Еспанії Серґей А. Боґомолов передав в четвер, 5-го травя ц.р., свої вірчі грамоти королеві Хуанові Карльосові, в тому самому часі, як секретар ЦК Комуністичної партії Еспанії Сантіяґо Каріллльо, виступив перший раз на крайовий телевізії. Коментатори вважають, що це не був тільки припадок, а запляноване показ для підкреслення, що комуністи, після 38 років відсутности в еспанському політичному житті, знову прийшли до голосу. Після передачі вірчих грамот, Боґомолов залишився в королівському палаці і довший час розмовляв з королем. Рішення про нав'язання дипломатичних зв'язків між Еспанією і Совєтським Союзом було прийняте на початку березня ц.р. Дипломатичні зносини між обидвома країнами були перервані в кінці закінчення громадянської війни в Еспанії і приходу до влади диктатора Франсіско Франка.

ПЕРЕСЛІДУЮТЬ ЛЕВКА ЛУК'ЯНЕНКА, ВОЛОДИМИРА СІРЕНКА, ЙОСИПА ТЕРЕЛЮ ТА ІНШИХ

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Відсидівши 15 років (1961-1976) в концтаборах та тюрмах СССР за спробу утворити Українську робітничо-селянську спілку, адвокат Лев Лук'яненко далі зазнає переслідування з боку органів КҐБ. Після звільнення з табору, Лук'яненко поселився в Чернігові, де перебуває під адміністративним наглядом. У травні 1976 року його затримали за те, що він відпроваджував дружину на летунський майдан; його оштрафували і записали перше ,,порушення" закону ,,нагляду". Друге ,,порушення" було зфабриковане так: у зв'язку з невідкладною працею (він працює електриком в лікарні), Лук'яненко потелефонував на міліцію і попросив дозволу відложити на дві години його зголошення. Йому відповіли, що він взагалі не мусить приходити того дня, бо наступного дня, в 10-ій годині ранку він має побачення з офіцером міліції Гавриленком. Та наступного дня, коли Лук'яненко зголосився на міліцію, йому сказали, що ніхто його не викликав і, можливо, що хтось ,,пожартував" з нього. На нього наклали кару — 30 карбованців — і записали йому друге ,,порушення". А 26-го листопада, у зв'язку з його хворобою, (його забрала ,,швидка допомога"), він запізнився в міліцію на півтори години. Йому загрозили арештом і судом. Ще при кінці жовтня 1976 року в Лук'яненка перевели

(Закінчення на стор. 4-ій)

Комітет Оборони України в Ню Йорку зібрав 18,000 підписів, плянує демонстрацію

Ню Йорк, Н. Й. (ід) — Комітет Оборони України, який діє з рамени місцевого Відділу УККА, успішно закінчив свою кампанію збирання петицій в обороні українських політв'язнів.

Кампанія збирання петицій, яка почалася 3-го квітня ц. р., мала на меті зібрати 18.000 підписів, що й досягнено.

Остаточне завершення збірки відбулося в неділю, 2-го травня, під час Українського Фестивалю біля церкви св. Юра.

Петиції були заадресовані до федеральних сенаторів та конґресменів і звертали увагу на долю заарештованих українських патріотів Миколу Руденка, Олексу Тихого, Валентина Мороза, Юрія Шухевича та інших.

Члени Комітету уже почали висилати петиції до законодавців.

Черговою акцією в обороні переслідуваних українських діячів культури і політв'язнів буде моторокада-демонстрація в суботу, 14-го травня. Збірка всіх учасників відбудеться в 12-ій годині по полудні при 31-ій вулиці і Перший евеню. Маршрута моторокади перетинатиме головніші пункти в Ню Йорку, де збирається багато людей.

Минулого місяця адв. Лозинський одержав листа від Державного департаменту, підтверджуючи американську затурбованість порушенням людських прав по цілому світі. Годдінг Картер III, ассистент державного секретаря для публічних зв'язків, написав, що виступи уряду в обороні д-ра Андрея Сахарова ,,не повинні залишати якихнебудь сумнівів щодо поглядів американського уряду''. Він додав, що оборона людських прав далі буде ,,інтеґральною частиною нашої зовнішньої політики''.

Члени Комітету рівнож вислали звернення до сен. Джекоба Джевітса, щоб він запропонував резолюцію в обороні Руденка і Тихого.

Особи, які бажають допомогти Комітетові працею чи фінансами, повинні зголоситися до Українського Народного Дому, 140 Друга евеню, Ню Йорк, Н. И. 10003.

КРАЙОВА РАДА УККА ВІДБУЛА ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ, ВИСЛУХАЛА І ПРИЙНЯЛА ЗВІТИ ЕКЗЕКУТИВИ І КОМІСІЙ

Ню Йорк, Н.Й. (В. Л-ць) — Обрана на XII Конгресі Українців в Америці Крайова Рада УККА відбула тут в суботу, 7-го травня ц.р. своє друге з черги засідання, метою якого було вислухати вичерпні звіти Екзекутиви і обраних на першому засіданні ділових комісій, які в міжчасі працювали окремо, та застановитися над дальшими плянами праці цієї нашої громадсько-політичної Централі.

Засідання відкрив о год. 1:30 по полудні голова Ради Йосип Лисогір загальним привітанням приявних. Секретар Ради ред. Ігор Длябога відчитав протокол з попередніх нарад, який прийнято, а після формального прийняття порядку нарад звітували члени Екзекутиви УККА. Президент проф. д-р Лев Добрянський звернув увагу на чотири важливі справи з ділянки своєї праці, а саме на відношення до справи людських прав нової Адміністрації у перших тижнях свого урядування, оборону Церков і Віри в Україні, Інформаційний Шевченківський Центр у Вашінгтоні та на деякі аспекти політики Світової Антикомуністичної Ліги, яка недавно відбула свою 23-ту конференцію на Тайпеї. Звітодавець звернув увагу, що українцям слід би більше попрацювати над розбудовою свого власного Інформаційного Центру, який міг би, зокрема у столиці ЗСА Вашінґтоні, забезпечити відповідними матеріялами прихильних нам політичних діячів. Екзекутивний директор УККА мґр Іван Базарко дав тільки доповнення до обширного надрукуваного звіту Канцелярії, який члени Крайової Ради одержали разом із звітом Контрольної комісії при реєстрації. На думку мґра Базарка, консолідація, чи об'єднання на базі УККА українських організацій, не була ніколи ідеальною, але Екзекутива зробили від себе все можливе, щоб виникнені на XII Конгресі УККА непорозуміння полагодити якнайкраще. Велика фреквенція членів КР в засіданні є доказом цього. З важливіших праць звітодавець згадав добре проведене святкування Річниці Української Державности у Вашінґтоні і Олбані як також в громадах, розіслання Декларації київської групи охорони нагляду за Гельсінкською угодою і акцію серед робітників автових упрофспілок. Згадав також про допомогу, фінансову і харчами, для молодечих організацій від стейтового уряду. Вже полагоджено усі формальності і таку допомогу повинні одержати ,,Молода Думка", Пласт, СУМА, ОДУМ і Спортова Школа на ,,Верховині". Робиться старання, щоб подібну допомогу одержали Школи Українознавства. Згадав також про збірку на СКВУ, яка тепер проводиться на терені ЗСА, книжку ,,Історія українського поселення в ЗСА", Інформаційне Бюро тощо. Чергові звітодавці — касир УККА мґр Уляна Дячук і голова Контрольної комісії мґр Іван Винник познайомили членів Крайової Ради з фінансовим станом УККА. І. Винник звернув також увагу, що XII Конґрес не був відповідно підготовлений; ,,Український Квартальник" треба дещо усучаснити; збірки на фонд СКВУ переводити більш пляново; позбутися з магазинів УК-

(Закінчення на стор. 4-ій)

МНОГОЛЮДНА ГРОМАДА НЮ ЙОРКУ ВШАНУВАЛА ЕДВАРДА КОЗАКА, ,,ЖИВОГО ЛИСА МИКИТУ" у 75-РІЧЧЯ ЖИТТЯ ТА 50-РІЧЧЯ ТВОРЧОСТИ

Ню Йорк (Л. К.) — Старанням Об'єднання Українських Письменників ,,Слово'' у цій метрополії в неділю, 8-го травня ц. р., о год. 5-ій по пол. в залі Українського Народного Дому, що її заповнило понад 500 ентузіястів ,,Лисячого слова'', відбулася літературно-мистецька імпреза ювілейного характеру — ,,живий Лис Микита'' з участю Едварда Козака — ЕКА. У програмі вечора виступали автори і виконавці: Іриней Верес (О. Тарнавський), привітавши публіку в імені Президії ,,Слова'', накреслив літературно-мистецьке значення Едварда Козака-ЕКА, як маляра, майстра сатири та редактора сатиричного журналу ,,Лис Микита'', висловивши привіт нагоди подвійного 50-річчя — творчости ЕКА та існування сатиричного журналу. Григорій Костюк, співорганізатор імпрези, прочитав від Президії ,,Слова'' спеціяльне звернення (за його словами, ,,Послання'') зі сердечними словами привіту з нагоди 75-річчя ЕКА та ухвалою — за заслуги Ювілята в літературно-мистецькій ділянці надати йому титул почесного члена Об'єднання Українських Письменників ,,Слово''. Голова ,,Слова'' Остап Тарнавський, привітавши Едварда Козака з його почесним членством, зазначив, що досі в Об'єднанні були два почесні члени — маестро Йосип Гірняк, корифей та режисер українського театру, і письменник Улас Самчук, обидва приявні на імпрезі.

Едвард Козак-ЕКО

У власній особі ЕКО, представляючи публіці рисунки, виступив у монолозі ,,З лисячого подвір'я'' — зі сатиричним перекроєм подій з громадського життя, а в ньому — відомих діячів. Вірш Папая продеклямувала 6-літня Яринка Ференцевич, отримавши від ЕКА автопортрет ,,Лиса''. Б. Нижанківський Бабай відчитав свої вірші, а відтак афоризми. Яків Гніздовський у погідному тоні накреслив свої перші кроки в мистецькій кар'єрі, згадавши свої перші рисунки, що їх Едвард Козак у 1932 році помістив у львівському сатиричному журналі ,,Комар'', співробітником якого він був від 1934 року, закінчуючи словами: ,,Перший гонорар і дружня рука Едварда затвердила мене в моїй професії''. Опісля маестро Гніздовський прочитав строфку дотепного вірша на тему визволення

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J., Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Небезпечний крок

Протягом минулого тижня в Парижі проходили формальні переговори між представниками ЗСА і комуністичного В'єтнаму в справі встановлення нормальних зв'язків між цими двома державами. Як відомо, заходи встановити нормальні зв'язки між Вашінгтоном і Ганоєм розпочалися ще за президентури Джералда Форда, а теперішній уряд президента Джіммі Картера прикладає цій справі навіть більше уваги, ніж попередній.

Очевидно, що ЗСА повинні старатися мати зв'язки з усіма миролюбними державами світу, але комуністичного В'єтнаму аж ніяк не можна зарахувати до тих держав. Адже Ганой порушив мирові паризькі переговори з 1973-го року і силою зброї завоював Південний В'єтнам, встановляючи в країні жорстоку комуністичну диктатуру. Якщо Вашінгтон тепер з таким великим поспіхом старається „нормалізувати відносини'' з В'єтнамським агресором, то це може мати дуже негативні наслідки. Лідери комуністичного бльоку можуть дійти до переконання, що Вашінгтон і в майбутньому поспішатиме з визнанням встановлених силою зброї і насильством комуністичних режимів в інших частинах світу, що заохотить комуністів продовжувати і навіть поширювати свою агресивну діяльність на всіх обширах.

Крім того, такий поспіх ЗСА щодо „нормалізації зв'язків'' з Ганоєм може викликати в багатьох країнах оправдані сумніви, чи Америка дійсно допомогла б їм протиставитися комуністичній інвазії, чи, може, обіцянки Вашінгтону щодо оборони є тільки пустими фразами.

В додатку, визнання урядом ЗСА диктаторського режиму в Ганої тільки скріпить престиж того комуністичного „уряду'' і спричиниться до скріплення марксистської диктатури у В'єтнамі. Це потвердили недавно три втікачі з Ганою, колишні „невтралісти'', які в 1974-75-му роках виступали проти південно-в'єтнамського уряду і погоджувалися співпрацювати з комуністами, але на початку квітня цього року втекли до Японії, бо розчарувалися комуністичною владою. На пресовій конференції ці три в'єтнамці — колишні члени опозиції в Парляменті Південного В'єтнаму, а один з них опісля був членом легіслятури вже „об'єднаного'' комуністичного В'єтнаму — закликали уряд ЗСА не встановляти нормальних зв'язків з Ганоєм, бо тільки це допоможе комуністичним властям ще більше утискати в'єтнамський нарід і дасть комуністам спроможність та силу скріпити свою диктатуру також над іншими народами Південно-східньої Азії.

Добре було б, якщо б Вашінгтон прислухався закликові цих трьох в'єтнамців, які на власній шкірі переконалися що представляє собою комунізм, та не поспішав встановляти дипломатичні й економічні зв'язки з Ганоєм. Америка не повинна нагороджувати агресивної діяльности комуністичних розбишак дипломатичним визнанням і встановленням „нормальних відносин'' з ними.

Етіопія на закруті

Світова преса принесла вістку, що теперішній диктатор і керівник промарксистського уряду в Етіопії, полковник Менгісту Гайлє Маріям, побував у Москві для переговорів з совєтськими верховодами, метою яких мала б бути посилена достава совєтської зброї і військового матеріялу, потрібного теперішнім диктаторам для поборювання внутрішньої демократичної опозиції, яка, побачивши кудою маршує теперішній уряд марксистів, вирішила організувати активний спротив у формі партизанської боротьби. Нового диктатора Етіопії вітали з великими почестями в Москві, а в розмові з ним брали участь, крім міністра закордонних справ Андрея Громика, також і прем'єр-міністер Алєксєй Косигін, голова Президії Верховної Ради СССР Ніколай Подгорний та багато інших совєтських достойників. Загально очікувано, що також генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв прийматиме в себе на послуханні нового диктатора Етіопії, бо Москва, яка вже забезпечила свої впливи в Анголі і посередньо в інших новопосталих країнах Африки, і яка піддержує визвольні війні в Родезії, Південній Африці, Заїрі і інших частинах африканського континенту, дуже зацікавлена подіями в Етіопії, яка останніх 20 років була найбільше прозахідною країною, керованою до 1974 р. майже легендарним цісарем Гайлє Селяссіє, людиною, яка знала відносини у Східній Европі, а зокрема в Совєтському Союзі, і ціну системі, що її наполегливо пропагують комуно-російські п'яті колони за кордоном. Тому за його урядування не було мови про якінебудь впливи Москви в Етіопії. Кремлівські стратеги натомість використовували територіяльні претенсії до Етіопії іншої африканської держави, Сомалії, і, перетворивши її у свого сателіта, розбудували там в стратегічній місцевості Бербера свої військові морські, радарні і ракетні бази для забезпечення своєї морської фльоти, яка маневрує на Індійському океані.

Москва ніколи не вирікалася бажання накинути свою домінацію також на Етіопію, вважаючи її стратегічно важливою країною у східній Африці. Тому, коли в Етіопії до голосу у революційному зриві прийшли ліві елементи на чолі з теперішнім керівником полк. Менгісту, Кремль не завагався, помимо застережень Сомалії, вислати до Етіопії не тільки легку підручну зброю і амуніцію, але також похідні ракети, панцерні авта, легку артилерію, ба навіть танки, які, якщо йдеться про бої на передмістях великих центрів, перерішували змаг в користь промарксистських повстанців. Завданням західньої політики було б тепер використати напруження між Сомалією і Етіопією та довести до зірвання приязних зв'язків Сомалії з Совєтським Союзом. Але треба сумніватися, чи так станеться, бо західні держави вибрали шлях невтручання у внутрішні справи Африки, мовляв з огляду на нестабільність тамошньої ситуації. Можливо, що таку тактику можна б стосувати у відсутності Совєтського Союзу, але не в ситуації тотального політичного і частинно військового походу Москви на африканський континент.

Етіопія знайшлася на дуже небезпечному закруті, з якого вона може завернути тільки з допомогою досвідчених держав, які вкажуть їй правильний шлях. Інакше вона піде шляхом Анголі і стане ще одним сателітом Москви в Африці.

Іван Кедрин

ЛЕГКОВАЖЕНА ЛІТЕРАТУРА

Українське національне відродження розпочалося не від якогось революційного акту, політичної демонстрації чи заяви, а від літератури, — від появи „Енеїди'' Котляревського, Шевченка, Франка і Лесю Українку прославляємо не тільки, як письменників, а як великі постаті новітньої історії української нації і її політичної думки. Ставимо їм пам'ятники, але водночас ставимось до літератури з жалюгідним легковаженням.

В цілих З'єднаних Стейтах, ба, в усіх вільних країнах українського поселення немає ні одного українського літературного журналу. Виходив колись у Филядельфії „Київ'' Б. Романенчука, але завмер. Завмер перенесений з Аргентини до Чікаго „Овид'', не стало вже теж і його видавця Миколи Денисюка. Виходив, як недільний додаток при „Свободі'' окремий літературний журнал, але перестав появлятися, перестали теж появлятися спершу періодичні, згодом неперіодичні літературно-мистецькі додатки у „Свободі''. Перестало діяти і книжкове видавництво „Свободи''. Ніхто теж не дбає, щоби давати якийсь поштовх, якийсь стимул до літературної творчости. У Чікаго розписують щорічно літературні конкурси, але нагороджується теж вже тільки видані книжки, а не надіслані в рукописах. На найбільшому і дійсно імпонуючому здвизі українського народу при відкритті пам'ятника Шевченкові у Вашінгтоні були серед 100.000-ої маси українського люду, всі верстви, всі організації, але не було нововідкритого пам'ятника гурту письменників. Тільки недавно завела „Свобода'' постійну рубрику з оглядом нових видань, зрештою обидва наші журнали у вільному світі — „Сучасність'' у Мюнхені й „Визвольний Шлях'' у Лондоні присвячують головну увагу суспільно-політичній тематиці, а не літературній. Корчиться і нидіє література, і коли такий стан буде продовжуватися, коли верхи зорганізованого українського суспільства не здадуть собі справи з конечности, з необхідности якось заопікуватися літературою, то вона у вільному світі завмре...

Вищесказане це тільки частинно думки автора цих рядків, а здебільша думки і навіть слова Марти Тарнавської, високоосвіченої фахової бібліотекарки з Філядельфії, яка недавно виступила на цю тему в Ню Йорку з доповіддю, як член редакційної Колегії органу СУА „Наше Життя''. Вона бідкала над станом легковаження, ба нехтування літератури, одної з найповажніших складових частин культури народу. Звернула увагу, що у передвоєнних роках у Львові Ревізійний Союз Українських Кооператив свідомо прийняв на легку редакційну працю таких письменників як Роман Купчинський і Василь Софронів-Левицький, щоби, давши їм мінімум матеріяльної екзистації, уможливити їм працювати над своїми літературними творами. Правильно ствердила, що коли образи купують деякі заможніші одиниці не доконче з любови до мистецтва, як часом із снобізму, то це теж позитивне явище, бо спричинюється до збуту мистецької продукції. І так само можна би купувати книжку із снобізму та ставити їх на полиці чи до оскленої шафи — але люди, навіть найзаможніші, книжок не купують. Прелеґентка вбачає причину цього сумного явища в загальній атмосфері легковажного підходу до літератури.

Це велика, болюча і складна проблема, дуже різногранна, така, яка спонукує до різних, здебільша сумних міркувань. Це правда, що українське вільне суспільство „розполітиковане'' — це наслідок „великого ісходу'' з України під час і після Другої світової війни, — це ті ненормальні відносини, серед яких ми тут опинилися. Прелеґентка відкинула тезу, що найбільшу вину мають відносини, як теж тезу, що просто нема великих творчих письменницьких талантів. Вона твердила, що люди всилі змінювати й формувати відносини та що й серед творів, які появилися вже тут на еміґрації є такі, які напевно здобули б собі високе признання в чужинецькому світі, якби були охочі видати їх у чужих мовах.

У дискусії над отією надзвичайно цікавою доповіддю, виголошеною з прикметною ерудицією, темпераментом та добірним стилем, — були песимісти, але були й оптимісти. Наприклад, редактор „Веселки'' В. Барагура звернув увагу, що раз-у-раз можна почути від речників американського світу чи інших національних груп подив, що українці видають дитячий журнал „Веселку'', який таки має своїх передплатників і читачів. Сказано також, що поки існуватиме в Україні режим, який притолочує й душить українську літературу, то вільні українці таки видаватимуть з-посеред себе письменників.

Але є одна величезна причина до песимізму: брак читачів. Не тих з-посеред найстаршого і середущого покоління, які не купують і не читають книжок, хоч могли би це робити, — але того молодого покоління, яке прийде після нас і яке не бере до руки української газети ані книжки та й не цікавиться проблемами української культури. Очевидно, є вийнятки, але вийнятки потверджують правило. Молодим українським людям, які кінчають американські школи, трудно читати будь-яку вартісну українську книжку, бо коли вони навіть володіють українською мовою, то це, так мовити, „кухонна'' мова: не знають навіть примітивної термінології із презрізних ділянок життя і знання. Та й у наших школах українознавства відчувається брак таких книжок, які зацікавили б молодь — нема, наприклад, будь-якого малого видання „Кобзаря''. Загальна думка видавців та, що коли би був читач, то були б і видавці і була б літературна творчість, яка далеко переступала би межі кількох літературних збірників, що їх час-до-часу видає організація українських письменників „Слово''. Очевидно, нема сумніву, що існує легковажний підхід до літератури, і що ніхто не турбується тим, щоби давати заохоту письменникам і проголошувати конкурси, давати нагороди, творити атмосферу, яка створювала б повагу до письменника. Бо коли завмерла б література, коли корчитиметься і завмиратиме культура української вільної громади, то чи можна б тоді з успіхом вести й політичну дію у користь поневоленої України?!

Проф. д-р О. Архімович

ПІДСУМКИ ВРОЖАЮ ЗЕРНА В 1976 РОЦІ

1976 рік був дуже вдалим як для СССР, так і для всього світу. Передбачалося, що врожай буде не таким великим, тому що метеорологічні умови на початку веґетаційного періоду були несприятливими. В СССР під час зими, яка в багатьох районах була майже без снігу, вимерзли великі площі озимини. На початку літа посіви постраждали від посухи. В другій половині літа метеорологічні умови покращали і вже з другої половини літа почали надходити відомості про те, що передбачається рекордно великий врожай.

В країнах Західньої Европи в другій половині червня і в першій половині липня стояла посуха і надзвичайно гаряча погода. Висловлювалося побоювання, що врожай сільсько-господарських культур і збір сіна буде цілковито знищений. Посуха 1976 року в Західній Европі була найгіршою за останнє століття. На щастя, в другій половині липня пішли дощі, які трохи виправили ситуацію. Не зважаючи на ці несприятливі обставини, в 1976 році урожай зерна в СССР і у всьому світі був вищий, ніж в попередньому 1975 році.

Згідно оцінці Food and Agriculture Organization при Об'єднаних Націях, в 1976 р. зібрано в СССР більше як 206 мільйонів тонн, а в усьому світі 1460 мільйонів тонн зерна. У попередньому році за тими ж даними було зібрано в СССР 134 мільйонів і у всьому світі — 1362 мільйонів тонн.

Треба відноситися з певною обережністю до даних врожаю зерна в СССР, що їх наводить Food and Agriculture Organization. До недавнього часу ця організація наводила офіційні дані совєтської статистики без ніякого згадування про те, що ці дані сфальшовані. Після жорстокої критики, ці дані стали наводити з приміткою FAO, а це означає, що дані врожаю відповідають оцінці Food and Agriculture Organization. Але ніде не було вказано на те, яким методом одержуються ці дані. За офіційними совєтськими даними, в 1976 році було зібрано 224 мільйонів тонн зерна.

Цікаво проаналізувати, які зернові культури і в якій мірі є компонентами продукції зерна в СССР і у всьому світі.

ПШЕНИЦЯ. Пшениця є головною зерновою культурою, як в СССР, так і у всьому світі. За даними FAO в СССР в 1976 році було зібрано 95,000 тисяч тонн зерна пшениці. Здавалося б, що цієї кількости є досить, щоб задовольнити потреби країни, приймаючи до уваги врожай інших зернових культур. Але СССР примушений закуповувати зерно в інших країнах, де вирощують справжній, а не паперовий врожай, головним чином в ЗСА. А в ЗСА врожай зерна пшениці був значно меншим, ніж в СССР. В 1976 році зібрано в ЗСА 57879 тис. тонн пшениці. В Европі, не зважаючи на несприятливі метеорологічні умови, в 1976 році було зібрано пшениці більш, ніж в 1975 році. У всьому світі було зібрано 407103 тис. тонн пшениці. У світовому маштабі пшениця є космополітом і висівається по всіх континентах. В СССР висівають яру і озиму пшеницю. Посіви ярої пшениці переважають в північних і центральних районах на Поволжі, Уралі, Казахстані і Західньому Сибіру. Посіви озимої пшениці переважають в Україні, Північному Кавказі і чорноземних районах Европейської частини СССР. В Україні озима пшениця є головною зерновою культурою.

ЯЧМІНЬ — займає друге місце серед зернових культур в СССР. В 1976 році було зібрано в СССР 60,000 тисяч тонн зерна ячменю, а у всьому світі — 178681 тисяч тонн. У світовому маштабі, ячмінь є культурою північної півкулі. В 1976 році на СССР, Европу, Північну Америку і Китай припало 87 відсотків світового збору ячменю. Пшениця і ячмінь є головними зерновими культурами в СССР. Далі по своєму значенню розташовуються овес, жито і кукурудза. Дру-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Д-р Мирослав Харкевич

ПЕРЕД КОНВЕНЦІЄЮ УЛТПА

Вже довгі роки Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА) організує свої конвенції, тобто що-дворічні З'їзди Делегатів під кінець останнього тижня травня. З'їзди ці получені традиційно з Науковими Конференціями вільних українських лікарів.

Тому, що до останнього шістнадцятого ювілейного З'їзду осідком Головної Управи УЛТПА був Ню Йорк, конвенції ці відбувалися в самому Ню Йорку або в Кетскільських горах на Союзівці.

Це вперше в історії нашого товариства черговий сімнадцятий З'їзд Делегатів, разом з дванадцятою Науковою Конференцією, відбудеться в днях від 27-го до 30-го травня цього року в Конрад Гілтон готелі в Чікаго. Українське Чікаго вже раніше гостило двократно Наукові Конференції УЛТПА, а саме, другу — в 1958-му році і шосту в 1966-му році, та вив'язалося бездоганно зі свого завдання.

Організатори цьогорічного З'їзду, а саме, Іллінойський Відділ і Головна Управа УЛТПА переконані, що і ця імпреза завершиться повним успіхом.

На цьому місці годиться пригадати, що теж в Чікаго ще в 1933 р. в серпні відбувся т. з. Перший Конгрес, який створив „Професіональне Товариство в Америці'' як першу професійну організацію, що об'єднувала понад двадцять лікарів і дентистів. З-поміж учасників того Конгресу залишився між живими д-р Семен Кочій, який при Божій допомозі далі практикує свою дентистику й далі бере дуже живу участь в громадському, церковному і професійному житті.

З'їзд Делегатів — це найвища влада нашої заслуженої і так нам усім дорогої не лише станової, але теж і громадської організації.

Завданням цього З'їзду є всебічна аналіза і ділова критика проведеної праці за останні два роки, видвигнення усіх світел і тіней, як теж об'єктивне ствердження, чи намічений плян праці був виконаний. Не менш важливими є вирішення поважніших поточних проблем, проєкцій діяльности на майбутнє, плянування праці на два наступні роки, як теж вибір нових керівних органів для ще кращого ведення і координації праці нашого товариства.

Наукові Конференції УЛТПА вже мають свою світлу традицію і здобули собі признання американського наукового медичного світу. Конференції ці дають учасникам т. зв. кредити, признані Американською Медичною Асоціяцією. Доповідачами на цих конференціях, що відбуваються в українській мові, на що кладеться спеціяльну увагу, є спеціялісти з різних медичних ділянок, часто професори чільних американських і канадських медичних шкіл.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки, кількість активних членів якого перейшло одну тисячу, можна гордитися доволі великим числом дorосту, тобто, нових молодих членів, які радо включаються в працю рідної станової організації та, бувши активним в своїх фахових американських клітинах, забезпечують ріст і майбутнє свого рідного професійного товариства. Для стимуляції цього сектора праці окрема референтура при Головній Управі уділює потребуючим і заслуговуючим студентам медицини скромні, але часто необхідні стипендії.

Наше Товариство видає регулярно єдиний у світі, включно з УССР, високої кляси український медичний журнал „Лікарський Вісник'', якого вже 85 чисел побачило денне світло. Жадна інша національна група не може похвалитися подібним успіхом. УЛТПА видає теж періодично менші, але часто доволі великі фахові публікації.

Ми, зорганізовані українські лікарі, дуже чітко підчеркуємо не тільки на словах, але теж на ділі свою громадську орієнтацію, свою однозвучність з цілою патріотичною українською громадою.

Наша організація перевела дуже широку протестну акцію в обороні нескорених українських лікарів в Україні, зокрема д-ра Миколи Плахотнюка, як теж протести у зв'язку з участю совєтських кагебівських псевдо-психіятрів в конвенціях лікарів західнього світу. Часто протестуємо і спростовуємо неправдиві інформації про Україну і українські справи в медичних публікаціях.

Жертвенність наших членів на національні, наукові чи релігійно-церковні цілі не потребує зайвих коментарів чи самореклями. Скептикам, як теж зацікавленим доручаємо переглянути списки жертводавців на: Гарвардський Фонд, на УККА і СКВУ, на молодечі організації та на наші українські церкви. Український лікар, день праці якого дуже часто виносить 10-12 годин сім днів у тижні, знаходить ще час на активну участь в громадській, церковній чи науковій, а навіть політичній праці.

У зв'язку з ХУІІ З'їздом Делегатів поза професійними активностями в Конрад Гілтон готелі відбудуться заходами Головної Управи УЛТПА для українського громадянства чікагської метрополії в українській дільниці дві ім-

(Закінчення зі стор. 4-ої)

Михайло Копинець

Українці Ст. Петерсбургу на Фльориді демонструють американцям українську культуру

У ювілейному році 1976-му, місто Ст. Петерсбург на Фльориді влаштувало Міжнародній Фестиваль для відзначення 200-річчя незалежности ЗСА. Ця імпреза так добре вдалась з точки зору фінансової і розвагової, що посадник міста піддав думку учасникам про доцільність влаштування подібної імпрези і в наступному, тобто 1977-му році. З тієї нагоди обрано нову управу Комітету Міжнародного Фестивалю, на голову якого покликано українця М. Сеника, а дату 11, 12 і 13-го березня 1977 року намічено як час відбуття цього свята.

Українська громада з ентузіязмом зустріла цей задум посадника і почала енергійно приготовлятись до участи. Вже з початком вересня, 1976-го року, хор „Україна'' під орудою талановитого інж. Б. Бемка почав відбувати проби співу, а танцювальна група під керівництвом досвідченого танцюриста М. Сеника та при співпраці з інж. Б. Бемком і п-ою Г. Луценко, розпочала вправляти українські народні танці. Українсько-Американське Товариство в Ст. Петерсбурзі, під головуванням В. Мазуркевича взяло на себе зобов'язання спонзора і керівника підготовчо-організаційної роботи.

Місцева американська преса — „Ст. Петерсбург Таймс'', „Інденпент'' і „Тампа Трібюн'' вже декілька тижнів перед початком Фестивалю поміщувала статті і оголошення, звернені до читачів, щоб масово відвідувати Народний Фестиваль. У статтях багато місця присвячено українській групі і імені „Україна'', українські танки, пісні і писанки були часто-густо згадувані авторами статтей.

Із тією самою ціллю розголосу про Народний Фестиваль, при головних входових дверях до Бейфронт Кантору, місця відбуття імпрези, поставлено три постаті одягнені в народні строї, з яких одна репрезентувала Україну в українському народному строї. Слід згадати, що в цей час перед фестивалем відбувались дві великі імпрези у Бейфронт Центрі, які відвідало велике число глядачів — коло сім тисяч кожного разу, бо квитки всі випродано. Однією із цих імпрез був концерт відомого в телевізійних виступах Лоренца Велка. Другою імпрезою були змагання копаного м'яча, в яких зустрілись місцева дружина із дружиною із Совєтського Союзу — „Зеніт'' із Ленінграду. Цікаво що думали тоді футболісти і „тренери'' із „Зеніту'', коли побачили напис „Україна'' і українського козака!

Відкриття триденного Народного Фестивалю відбулось у п'ятницю, 11-го березня ц.р. в обідових годинах при участи 28-ох національних груп. Представники кожної групи, одягнені у народних строях і з національними прапорами в руках прапороносці, вмаршували у велику залю Бейфронт Центру, і перейшли перед трибуною, де були посадник міста К. Шуг і конгресмен Р. Янг та інші. Цей похід був подібний до вмаршування олімпійських змагунів на стадіон перед початком кожних олімпійських ігор. Цим разом Україна і українські змагуни-учасники були репрезентовані, і український жовтоблакитний маяв на рівні з іншими прапорами.

Українська програма, на перший день у п'ятницю відбулася о сьомій год. вечора. Під звуки маршової пісні „Ой видно село'' увійшло на сцену тридцять хористів і десяток танцюристів з акомпаньятором О. Омельським та диригентом Б. Бемком. Це поважна група на малу українську громаду. Залунала могутньо пісня „Верховино, світку ти наш''.

Відтак виконувано танець „Аркан'' і три пісні, а саме: „Їхав стрілець на війноньку'', „Я сьогодні від вас виїжджаю'' і „Коломийка''. Фінальною точкою були українські танці: „Чумак'', „Козачок'' і „Гопак колом''.

Публіка з великим ентузіязмом прийняла виступ української групи і щедро обдаровувала виконавців оплесками. Після виступу в неділю, публіка була так захоплена виступом, що це вдоволення висловила — повстанням із місць; жадній іншій групі не вдалося здобути такої шани.

Програма виступів на сцені в суботі і неділю була така сама, що і в п'ятницю, тільки в інших годинах, а саме: в суботу о год. 2-ій, а в неділю о 6-ій годині вечора.

Тоді, коли виступ на сцені можна уважати великим успіхом з огляду ознайомлення глядача з українською піснею, танком і строями, то до неменшого успіху треба зарахувати численність публіки на українській мистецькій виставці. На цій виставці, що її до речі, дбайливо і по-мистецьки уставила п-ні Л. Зеневич, тисячі відвідувачів побачили красу української кераміки, вишивок, великодніх писанок і образів українських малярів. Книга „Історія України'', два томи „Енциклопедії України'', мапа України в рамках цілої Европи, портрети Шевченка і Франка та інші картини з історії України, це були експонати, які викликували у відвідувачів питання щодо минулого і теперішнього стану і положення України. Численні працівники на виставці, а в тому числі і автор цих рядків, подавали всім зацікавленим вичерпні відповіді і пояснення щодо історії України, її сучасних кордонів, політичного стану, національного поневолення, колишньої господарської потужности, культурного та релігійного розвою та інші інформації.

Серед відвідувачів виставки було багато таких, що нічого або дуже мало знали про Україну. Однак, були і такі, що були дуже добре ознайомлені із історичними фактами, правильними чи фальшивими. Деякі шукали за такими відповідями, як участь і роля України в міжнародних договорах, а зокрема спір за українські землі, які тепер є частиною України, аде про які була колись мова у Тріянонському і Сан-Жерменському договорах, Мюнхенському і Віденському арбітражах, і інші.

Українські писанки були чи не найбільше відомі пересічному відвідувачеві і тому демонстрування писання великодніх крашанок було найбільшою атракці-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Українці Ст. Петерсбурґу...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

єю серед виставок усіх народів. Іноді більше, ніж пів сотні осіб було згуртовано довкола стола, за яким дві молоді панночки демонстрували писання яєчок.

Приємно було бачити українців поміж відвідувавачами виставки. І тут пожовклі сторінки ,,Свободи'' стали в пригоді, деякі бо з цих відвідувачів не бачили українського друкованого слова від довшого часу, живучи відірвано від своєї громади або десь у старечому домі. Вони дуже втішилися, коли автор цих рядків запропонував їм взяти зі собою декілька чисел ,,Свободи''.

Важливим середником ознайомлення не-українців з Україною була українська кухня; трудно було дістатися до української кухні, так багато охочих її навідувало. А ще більшим доказом того, що кухня була популярна був той факт, що на третій день фестивалю уже не стало вареників. Заряд кухні був у досвідчених руках п-ні Б. Дробиш, а пані і панове з парафії української католицької церкви їй допомагали.

Успіх такого роду імпрези залежить від усіх тих, що солідно працювали і з посвятою віддали свій час для добра громадської справи. Їх було багато і годі всіх тут поіменно перераховувати. Їм всім велике спасибі!

Якщо взяти до уваги, що Народний Фестиваль у Ст. Петерсбурзі відвідало біля сорока тисяч осіб, і що в українському кіоску роздано відвідувачам біля п'ять тисяч брошурок з інформацією про Україну, то значення участи української громади, безперечно, є гідним прикладом до наслідування.

ЛИСТ СЕНАТОРА БОБА ДОЛА ДО ЛЕОНІДА БРЕЖНЄВА

BOB DOLE
KANSAS

United States Senate
WASHINGTON, D.C. 20510

STANDING COMMITTEES:
AGRICULTURE, NUTRITION, AND FORESTRY
BUDGET
FINANCE
SELECT AND SPECIAL COMMITTEE:
NUTRITION AND HUMAN NEEDS

May 3, 1977

His Excellency Leonid Brezhnev
General Secretary
Central Committee of the
Communist Party of the Soviet Union
Moscow, U.S.S.R.

Dear Mr. General Secretary:

I am writing to reiterate my deep concern for the well being of Mykola Rudenko and Oleksa Tykhj, members of the Ukrainian Public Group to Promote the Implementation of the Helsinki Accords who were arrested on February 5. On April 4, I joined twenty-seven of my colleagues in the United States Senate to protest the arrest of these two dissident citizens whose only apparent crime was their concern for the implementation of the provisions of the Helsinki Final Act in Soviet Ukraine.

It is now my understanding that two more members of the Ukrainian group, Mykola Matusevych and Myroslav Marynovych, were arrested on April 23. All four arrests appear to be an indication of the emergence in the Soviet Union of a policy of increasing harrassment of Ukrainian dissidents.

I still want to believe that your government is interested in honoring the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe. In this regard, permit me to recall your remarks at Helsinki in August, 1975:

> "We assume that all countries represented at the Conference will implement the undertakings reached. As regards (to) the Soviet Union, it will act precisely in this manner."

I urge you to carefully consider your government's present actions vis-a-vis your earlier committment. With the Belgrade Conference only a few weeks away, I am hopeful you will act in a just manner.

Thank you for your consideration. I await your response at your earliest convenience.

Sincerely,

BOB DOLE
United States Senator

BD:mkw

Друге видання Етимологічного словника української мови

Вінніпег. (СД) — Тут заходами Товариства Плекання Рідної Мови вийшло друге видання Етимологічного словника української мови (частини 1-12 до 5-16) що обхоплює собою букви Д—Е—Є—Ж на 400 сторінках друку. У відміну до попередніх частин, цей том приносить крім етимологій українських слів із сучасної мови відбитки — факсіміле з Л. Зизанія (1596), П. Беринди (1627), І. Ґалятовського (1659) та кінцевих гасел історичного словника Є. Тимченка, що ,,впав жертвою сталінської чистки української мови й культури 1930-их років''. Тоді, коли українська діяспора здобулася на друге видання етимологічного словника, заповіджене ще в 1961 р. в Києві перше видання такого словника ще й досі не появилося друком. — Адреса Т.П. Р.М.Укр. Лг. Асс'н. Бокс 3504, Ста. Б. Вінніпег, Ман. Канада.

ПІДСУМКИ ВРОЖАЮ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

горядними є просо, гречка і риж.

ОВЕС. В 1976 році зібрано в СССР 16 тисяч тонн вівса, що складало 33 відсотки світового збору, а у всьому світі було зібрано 48847 тисяч тонн вівса. В світовому маштабі овес є культурою північної півкулі і в 1976 році 95 відсотків світового збору було зібрано в СССР, Европі, Північній Америці і Китаї.

ЖИТО. В 1976 році зібрано в СССР 15000 тисяч тонн жита, що складає 51 відсоток світового збору. А всього у світі було зібрано 29170 тисяч тонн жита. В межах СССР посіви жита займають велику територію в північних, північно-західних і центральних районах Европейської частини. На Поліссі, Білоруському і Українському, озиме жито є головною культурою. Яре жито поширене мало. В Европі озиме жито поширене в Польщі і в Німеччині. В 1976 році 90 відсотків посівів жита були розташовані в европейських країнах і в СССР.

КУКУРУДЗА. Після невдалої кампанії Хрущова за поширення посівів кукурудзи на зерно, площі під цією культурою більш - менш увійшли в норму. В 1976 році було зібрано в СССР 14000 тисяч тонн зерна кукурудзи, що складає лише 4 відсотки світового збору. Гегемоном у цілому світі у відношенню до кукурудзи є ЗСА, де в 1976 році було зібрано 46 відсотків світового збору. А всього в цілому світі було зібрано в 1976 році 326982 тисяч тонн кукурудзи. У світовому маштабі кукурудза по своєму значенню займає третє місце серед зернових культур, після пшениці і рижу. В межах СССР головними районами культури кукурудзи на зерно є Україна, Молдавія і Північний Кавказ. В Україні кукурудза є другою по своєму значенні культурою, після озимої пшениці.

ПРОСО. В 1976 році було зібрано в СССР 3500 тисяч тонн зерна проса, а у всьому світі 50875 тисяч тонн. Просо є південною культурою і 45 відсотків його було зібрано в 1976 р. в Африці і південних районах Азії. В СССР основні райони культури проса розташовані в Казахстані, Україні, Поволжі, південному Уралі і на північному Кавказі.

ГРЕЧКА. Посіви гречки розташовані, головним чином, в центральних районах Европейської частини СССР, в Україні, Білорусії і на Уралі. Дані збору в СССР в 1976 році не подані.

РИЖ. В СССР районами культури рижу є середньоазійські республіки, Північний Кавказ і Далекий Схід. В Україні посіви рижу розташовані в плавневих долинах річок Дніпра, Дністра і Бога. В українських етнографічних районах в плавнях річки Кубані. В 1976 році було зібрано в СССР 2140 тисяч тонн рижу, а у всьому світі 342066 тисяч тонн. В світовому маштабі риж є другою зерновою культурою після пшениці. Головними районами культури рижу є азійські райони.

СОРГО. В світовому маштабі сорго є досить пошириною культурою. Посіви сорго розташовані в Африці, Азії і в південних стейтах ЗСА. В 1976 році у всьому світі було зібрано 52795 тисяч тонн сорго. В СССР майже не сіють сорго. В 1976р. зібрано лише 250тис. тонн. Серед зернових культур сорго займає в СССР останнє місце.

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. декан Петро Оґірко, Вельмидостойний Член ФКУ, відслужить шістнадцяту Заупокійну Святу Літургію, в п'ятницю, 13 травня 1977 року, о год. 8-ій ранком, в УКЦеркві Царя Христа, в Бостоні, Масс. за Бл. п.:

ВОЛОДИМИРА ЮРКОВСЬКОГО — в другу річницю смерти.

ОЛЕКСУ КУРИЛА
АНАСТАЗІЮ СТОВБУ
ПЕТРА ЛЮТОГО
ЛЕОНІДА РОМАНОВСЬКОГО
о. МИКОЛУ ПАВЛИШИНА
ЙОСИФА ҐУРСЬКОГО
АНДРІЯ ШАШЛА
ЮЛІЯНА МАНАСТИРСЬКОГО

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. декан П. Оґірко 10-го червня 1977 року.

•

Впреп. о. монс. Петро Мельничук, духовний опікун і Меценат ФКУ, відслужить двадцять другу Заупокійну Святу Літургію, в неділю, 15-го травня 1977 року, о год. 10-ій ранком, в УКЦеркві св. Михаїла, в Балтіморі, Мд., за Бл. п.:

ІВАНА ВИТВИЦЬКОГО
ЙОСИФА ВОЛКА
ТИМОТЕЯ БЕРЕЗЮКА
КАТЕРИНУ БІЛАН
ВОЛОДИМИРА ЗАРИЦЬКОГО
ДАНИЛА РУБАНА
ВАСИЛЯ ФУРҐАЛЯ
РОМАНА ШЕЛЕВИЧА
АННУ ЗАРИЦЬКУ
МИКОЛУ ЯНОВА

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. монс. П. Мельничук 12-го червня 1977 року.

•

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за Покійних наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі відправ Заупокійних Богослужб, щоб поєднатись з нами в поході молитов за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 5-го травня 1977 року в Джеріхо, Н. Й., відійшов у Вічність

бл. п.

ЮРІЙ Г. ҐУРАЛЬ

Покійний народився 19 лютого 1923 р. в Ню Йорку, Н. Й., був учасником Другої світової війни, сержантом летунства ЗСА, нагороджений медалями побіди, доброї поведінки й Азійсько-Тихоокеанської Служби. Спочилий брав активну участь в місцевому українському житті. Був довголітнім дириґентом хору церкви св. Тройці у Вестберах і церкви св. Михаїла в Юніондейл, кількаразовим головою Парафіяльної Управи, постійним членом Управи, дириґентом хору ,,Гомін України'' в Насав повіті, Президентом Відділу УККА і активним членом УНСоюзу.

Покійний відзначався особливо тим, що не міг нікому відмовити помочі. Спокій, витривалість, приязнь і працьовитість були невідмінними частинами Його поведінки.

ПАНАХИДИ були відправлені в суботу, 7-го і неділю, 8-го травня, о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Сенко.

ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА в церкві св. Михаїла в Юньйондейл, Н. Й. була відправлена в понеділок, 9-го травня 1977 р. о год. 9:30 ранку.

ПАНАХИДА в церкві св. Андрія і ПОХОРОН на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж., о год. 1-ій по пол.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У безмежному горю:

ЛЕСЯ — дружина
АННА — мати
ВАРВАРА і ХРИСТЯ — дочки з чоловіками
Внуки
та дальша Родина

НАСТОЯТЕЛЬ і ЧЛЕНИ ПАРАФІЇ ЦЕРКВИ СВ. МИХАЇЛА в ЮНЬЙОНДЕЙЛ, Н. Й.

ПЕРЕД КОНВЕНЦІЄЮ УЛТПА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

презн. Першою буде панель на тему: „Як зберегти українську національну субстанцію в діяспорі". Участь в панелі братимуть: представники Української Католицької і Православної Церков, Учительської Громади, ОДУМ -СУМА і Пласту. Ця тема незвичайно складна, але теж незвичайно важлива. Ми не сподіваємося знайти відповіді на цю чи не найістотнішу українську проблему, про яку дослівно ніхто не береться голосно заговорити. УЛТПА хоче зробити цей скромний початок своїм панелем.

Другою імпрезою буде завжди актуальна доповідь для старших громадян п. з. „Як зберегти молодість". Обі ці активності відбудуться в авдиторії СУМА при 2457 Чікаго евеню в неділю, 29-го травня 1977 р. Початок точно 12-та год. вполудне.

Учасники З'їзду разом зі своїми дружинами при нагоді побуту в українській дільниці в неділю зможуть не лише відвідати прекрасні чікагські церкви, але теж інші національні установи як: банки, музеї чи домівки молодечих організацій.

Окрему і дуже цікаву програму підготовили дбайливо наші пані. За їх старанням відбудеться в суботу, 28-го травня, показ української історичної ноші в престижевому Інституті Мистецтва (Артс Інститут), получений із сезоновим відкриттям городового ресторану. Раніше відбудеться в приміщеннях Конрад Гілтон готелю виставка зразків різних ділянок мистецтва українських чікагських мистців. В неділю, 29-го травня, учасники З'їзду матимуть гостину в Українськім Інституті Модерного Мистецтва, а на понеділок запланована тура для оглянення цікавих, навіть унікальних зразків архітектури й модерного мистецтва, зокрема скульптури, якими Чікаго заслужено пишається.

При нагоді З'їзду Делегатів відбудеться теж в приміщеннях Конрад Гілтон готелі панель для студентів медицини й фармації, організований Референтом молоді при Головній Управі.

В суботу, 28-го травня ввечері відбудеться в Ґренд -Боллрум цього самого готелю бенкет і баль для учасників З'їзду Делеґатів, як теж для представників української чікагської громади. Знову ж в неділю ввечері відбудеться традиційна товариська зустріч бувших ґрадуантів різних медичних шкіл майже цілого світу. Обидві ці імпрези будуть урізноманітнені скромними мистецькими програмами.

З нагоди ХУІІ З'їзду Делегатів і XII Наукової Конференції Головна Управа УЛТПА видала Конвенційний Бюлетень, де можна знайти багато інформацій про українське Чікаго, як теж Українське Лікарське Товариство Північної Америки й подробиці про конвенційні активності.

КРАЙОВА РАДА УККА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

КА запасу книжок. Пані Дячук заявила, що збірка на УНФ в 1976-77 рр. була найвищою і переступила суму 142,000 долярів.

Після запитів, які переважно відносились до справ Інформаційного Бюра, конференції в Београді, акцій УККА перед ОН тощо, члени Екзекутиви дали відповідь на поставлені питання. І. Базарко запевнив, що від 1-го червня Бюро у Вашінгтоні вже буде працювати, тим часом під загальним керівництвом проф. Лева Добрянського, аж до часу піднайдення відповідної особи. Тимчасовим керівником Бюра буде д-р Юрій Нестерчук, який працюватиме з групою молодих співробітників. Відносно Београду, УККА шукає відповідних зв'язків з американськими чинниками і шукає також інших форм, щоб українську справу в Београді якнайбільше розголосити.

Комісії Крайової Ради

Помимо того, що при Крайовій Раді діє 6 Комісій, на засіданні звітували тільки 4, ті, які мали змогу відбути свої окремі наради і винести певні постанови. Проф. д-р Б. Гнатюк, — звітуючи за Комісію дослідів сучасного стану в Україні, поінформував, що Комісія покищо вирішила: збирати факти про порушення національних і людських прав в Україні, відбути ширшу конференцію при одному з пристижевих університетів, реєструвати і студіювати підсовєтські видання, підшукувати відповідних фахівців окремих ділянок, максимально використовувати досліди, зроблені іншими особами і інституціями, координувати оборонні акції. Крім того, Комісія займається виготовленням відповідного меморіялу на Београдську конференцію і матеріялів з вказівками, як відбивати наступ комуно-совєтських імперіялістів на українську еміграцію. Мґр У. Дячук, голова Фінансової Комісії, заявила, що Комісія докладно проаналізувала збіркову акцію на УНФ і у висліді цієї аналізи розпрацює та вишле Відділам УККА відповідні вказівки для чергової збірки. Відбуто наради з представниками крайових організацій і рекомендує видати фахово опрацьовану брошуру „Факти про УККА" в українській і англійській мовах. Інж. Б. Федорак, з рамени Комісії зовнішніх справ відмітив, що при Відділах УККА повинні діяти референтури зовнішньої політики, праця яких повинна нормуватися окремими правильниками. Чергові завдання Комісії це: оборона українських політичних в'язнів, ведення загальних акцій для прискорення участи українців в американському політичному життю. Ред. І. Длябога, інформуючи про Комісію Молоді, заявив, що члени Комісії відвідуватимуть в товаристві проф. Л. Добрянського молодечі табори, в цьому році, працюватиме в напрямі пожвавлення молодечих зустрічей і олімпіяд, влаштовуватиме панелі і фестивалі молоді, цікавитиметься переписом населення, зокрема переписом українців в ЗСА.

Після звітування голів Комісій відбулась дискусія над порушеними проблемами, у якій забирали голос: С. Букшована, М. Баранецький, ред. М. Панасюк, д-р І. Скальчук, д-р М. Снігурович, проф. І. Телюк, пані Християна Навроцька, ляйтенант Гарі Полчі, д-р П. Ґой, о. прот. В. Базилевський, Й. Лисогір. Д-р М. Снігурович рекомендував Комісії Молоді, щоб вона зайнялася організацією Студентських Громад при університетах і коледжах; д-р І. Скальчук рекомендував розділити компетенції праці, зокрема в Зовнішній Комісії; Гарі Полчі домагався права заступництва українсько - американських ветеранів в Екзекутиві; Й. Лисогір відмітив, що Декларацію Київської групи підготовив до друку „Смолоскип", а видала „Свобода" і що посилюючу акцію оборони українських політичних в'язнів веде тепер УНСоюз своїми людьми і своїми фінансовими засобами.

В кінці дискусій, відповідей членів Екзекутиви та голів Комісій, Крайова Рада УККА голосуванням прийняла звідомлення і пляни праці Екзекутиви і Комісій. Прийнято також пропозицію д-ра М. Снігуровича, щоб запрошувати представника українсько-американських ветеранів на засідання Екзекутиви з правом дорадчого голосу. У різному багато членів висловили свої думки про фільм, який вони раніше оглядали і який виготовила рочестерська група, про бібліотеку при Інформаційному Центрі, дальші заходи в справі консолідації. Для переглянення фільму з Рочестеру покликано окрему комісію до якої увійшли: д-р В. Душник, ред. І. Длябога, ред. І. Білинський, мгр І. Базарко і Северин Палидович.

Після вичерпання програми Йосип Лисогір, подякувавши усім за численну участь, закрив о год. 6:15 друге засідання Крайової Ради, у якому взяло участь 74 особи, з того 51 член Крайової Ради, 23 Екзекутиви і редактори газет „Народна Воля", „Українське Народне Слово", „Америка", „Конгресові Вісті", „Смолоскип" і „Свобода".

ПЕРЕСЛІДУЮТЬ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

обшук у зв'язку зі справою П. Рубана, хоч Лук'яненко з ним не був знайомий. Сконфіскували листи, посвідки з пошти, конспекти університетських лекцій (ще з-перед 20 років.

Лев Лук'яненко народився 1928 року на Чернігівщині. Брав участь у Другій світовій війні як вояк червоної армії. Потім закінчив юридичний факультет Московського університету і працював адвокатом у Львівській області. В 1961 році у Львові відбувся суд над ним та іншими членами т. зв. групи українських юристів. Л. Лук'яненка спершу засудили до кари смерти, згодом замінили на 15 років тюрми. Він відсидів свій строк у Владимірській тюрмі, в Мордовських та Пермських таборах. Після звільнення Лук'яненко продовжує свою діяльність в обороні національних та людських прав українського народу. В листопаді минулого року він став членом Української громадської групи для

Гельсінкських угод.

При кінці 1976 року в Дніпродзержинську органи КҐБ, а згодом прокуратура Дніпропетровської области викликали на переслухання Володимира Сіренка, українського журналіста та поета. Йому загрозили тюрмою і сказали підписати „попередження". Йому закидали, що він висилав поштою свої вірші до українських товариств в Польщі та Чехо-Словаччині і мав зв'язки з немилими для влади особами.

В. Сіренко писав раніше російською мовою. В цій мові він має опублікованих декілька збірок віршів. Від 1964 року він почав писати здебільша українською мовою, але останньо його творів не друкують. Його виключили з редакції багатотиражної газети на заводі, та з комуністичної партії. Протягом 8 місяців він був без праці, опісля влаштувався на роботу, але не по своїй спеціяльности.

2 листопада 1976 року насильно запроторили до Вінницької психіятричної лікарні поета Йосипа Терелю. Завідуючий лікар не поінформував дружину Терелі про його діягнозу, а сказав: „ми попросили Інститут ім. Сербського, щоб нам прислали виписку з історії його хвороби". 30 листопада Терелю звільнили з лікарні.

Ще перед запроторенням до лікарні, Терелю часто викликали в міліцію і обвинувачували його в бездіяльності. Але, коли він влаштувався на працю як церковний староста, прийшов наказ його звільнити. Деякий час він був безробітний, згодом дістав працю як столяр в районному шпиталі.

Йосип Тереля має 33 роки. Він 14 років перебував у таборах і тюрмах та спеціяльних психіятричних лікарнях. Під час ув'язнення він став інвалідом. В квітні 1976 року його звільнили з Сичівської спецпсихлікарні, після довгого „лікування". Коли він вийшов на волю, його визнали нездібним до праці та до військової служби.

21-го грудня 1976 року ген. Петро Григоренко, член Української громадської групи для сприяння виконанню Гельсінкських угод, написав листа до редакції газети „Известия", де між іншим сказано:

> Вчора від мене не прийняли телеграми, написаної по-українському в російській транскрипції. Жінка, яка приймає телеграми, заявила, що в Мордовію, куди телеграма була адресована, вона може приймати телеграми тільки в російській або мордвинській мовах...
>
> Як це так, що, скажім, данською, норвезькою чи фінською мовами, чи навіть діялектами можна посилати телеграми написані латинськими буквами, а сини та дочки багатомільйонового народу, який вступив в добровільний союз рівноправних націй, громадяни держави, що є членом ООН, не можуть свобідно користуватися рідною мовою в межах СССР?...
>
> Я сподіюся, що „Известия" дадуть відповідь на моє здивування та надрукують мого листа... Але Ваша мовчанка буде переконливою відповіддю, що я її постараюся довести до відома найбільш широких кіл громадськости.

Останньо наспіла вістка, що в квітні ц. р. таборові власті перевели Ігоря Калинця, що перебуває в Пермських таборах, з табору ч. ВС 389/35 до табору ч. 389/36, пос. Кочино. Це сталося в часі, коли дружину Ігоря Калинця, Ірину Стасів-Калинець возили на переслухання до Львівської в'язниці. Там вона мала теж побачення з батьками та дочкою Дзвінкою.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 13-го ТРАВНЯ 1977 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ, 371 Відд. о год. 7-ій веч., в залі УНДому в Ірвінгтоні. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — Стефанія Стецiв, гол., В. Шпирка, заст. гол., Леся Назарук, кас., Ю. Баранюк, фін. секр.

СУБОТА, 14-го ТРАВНЯ 1977 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя, 270 Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі. На порядку: звіти фінансові, організаційні, збирання чл. вкладок та інші важні справи. — А. Струк, предс., С. Островський, фін. секр.

СЕРЕДА, 18-го ТРАВНЯ 1977 р.

БАЛТІМОР, Мд. Загальні збори Т-ва ім. І. Франка, 337 Відд., о год. 7:30 веч. в домівці „Самопомочі", при 239 S. Broadway. На порядку: відкриття, відчитання протоколу з попередніх заг. зборів, звіт Управи і К. Комісії, дискусія, вибір нової Управи, плян праці на 1977 рік, закриття. — Я. Притула.

СУБОТА, 21-го ТРАВНЯ 1977 р.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка, 372 Відд., о год. 8-ій веч. в домі при 139 Westervelt Ave., N. Plainfield, N.J. 02060. Є важні справи до полагодження, тому проситься чл. прибути. — Й. Ярема, секр.

МНОГОЛЮДНА ГРОМАДА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жінки. Зоя Когут переслала свій привіт з далекої Австралії. Іван Керницький-Ікер відчитав фейлетон „Чоловіки поміж собою". С. Крижанівський виголосив скетч „Неприготоване слово запрошеного до слова" та „Сорока на плоті"; Уляна Любович і С. Крижанівський напереміну прочитували оголошення з „Лиса Микити. Йосип Гірняк в ролі Гриця Зозулі виголосив гумористичний скетч: „Як война, то война". Поміж окремішніми точками програми, що їх в більшості виконували співробітники журналу, вдекоровані емблемами „Лиса", Едвард Козак, начебто листкуючи сторінки нового числа Микити", такого малого і такого мудрого...", виконував ілюстрації до журналу: титульну сторінку з портретом новообраного голови НТША д-ра Ярослава Падоха, матримоніяльне оголошення, політичну сатиру, карикатури Йосипа Гірняка і о. д-ра Володимира Ґавліча та ребус „Висока нагорода". Програмою проводила Уляна Любович, заповідаючи виступи виконавців і точки програми та переплітаючи їх дотепами з „Лиса Микити". Наприкінці вона склала подяку молодим дівчатам, які допомогли в імпрезі, а саме: Ганусі Рогожі та Ірці й Марусі Яримович. Відтак, жартуючи, заповіла, що на...8-ій сторінці „Лиса Микити" будуть поміщені ті, хто не дав на пресовий фонд „Лиса Микити". Окремішні точки програми публіка винагороджувала спонтанними і рясними оплесками. За покликом Уляни Любович приявні, вставши з місць, заспівали Йосипові Гірнякові та Едвардові Козакові грімке многоліттсвіє. Цей вечір — сповнений тонкого дотепу і влучної сатири, закінчив Едвард Козак словами: „Ви мене так вшанували, що я готовий за місяць знову сюди приїхати".

Літературно-мистецьку імпрезу попередило відкриття виставки малярських праць „Трьох козаків" — Едварда Козака та його синів Юрія і Яреми, що її влаштувало Об'єднання Українських Мистців Америки в суботу, 7-го травня, о год. 6-ій вечора в ґалерії ОМУА при 136 Друга евеню. На виставці знаходяться образи Едварда Козака — імпресіоністичні, більш чи менш стилізовані, декоративні і мозаїка, а також модерно потрактовані картини. Новиною на цій виставці є його малюнки до Франкового „Лиса Микити", є й сатиричні образи — формою і змістом модерні, всіх разом — 44. Юрій Козак виставив 15 картин, це ікони, пейзажі і портрети. Визак — 13 образів, на яких є пейзажі і портрети. Виставка триватиме до 22-го травня і її можна буде оглядати кожної суботи і неділі від год. 1-ої полудня до 8-ої вечора.

ТАРАЗАН, Ч. 7754. Розповідь продовжується

Любовні трикутники в моїм оточенні — дуже часте явище... Але я собі не могла дати ради з тією ситуацією!

І тоді я вирішила, що це все моя вина... Отже, я подумала, що якщо я залишу місце фільмування, то це буде краще для всіх!

Я вирушила в пустиню... Але показалось, що я далі такий боягуз, як раніше, коли коні сполошилися і сонце почало пражити мене!

Маєте щастя, що ми запримітили Вас!